

RAZISKOVANJE IN DOKUMETIRANJE

Uroš Kunaver

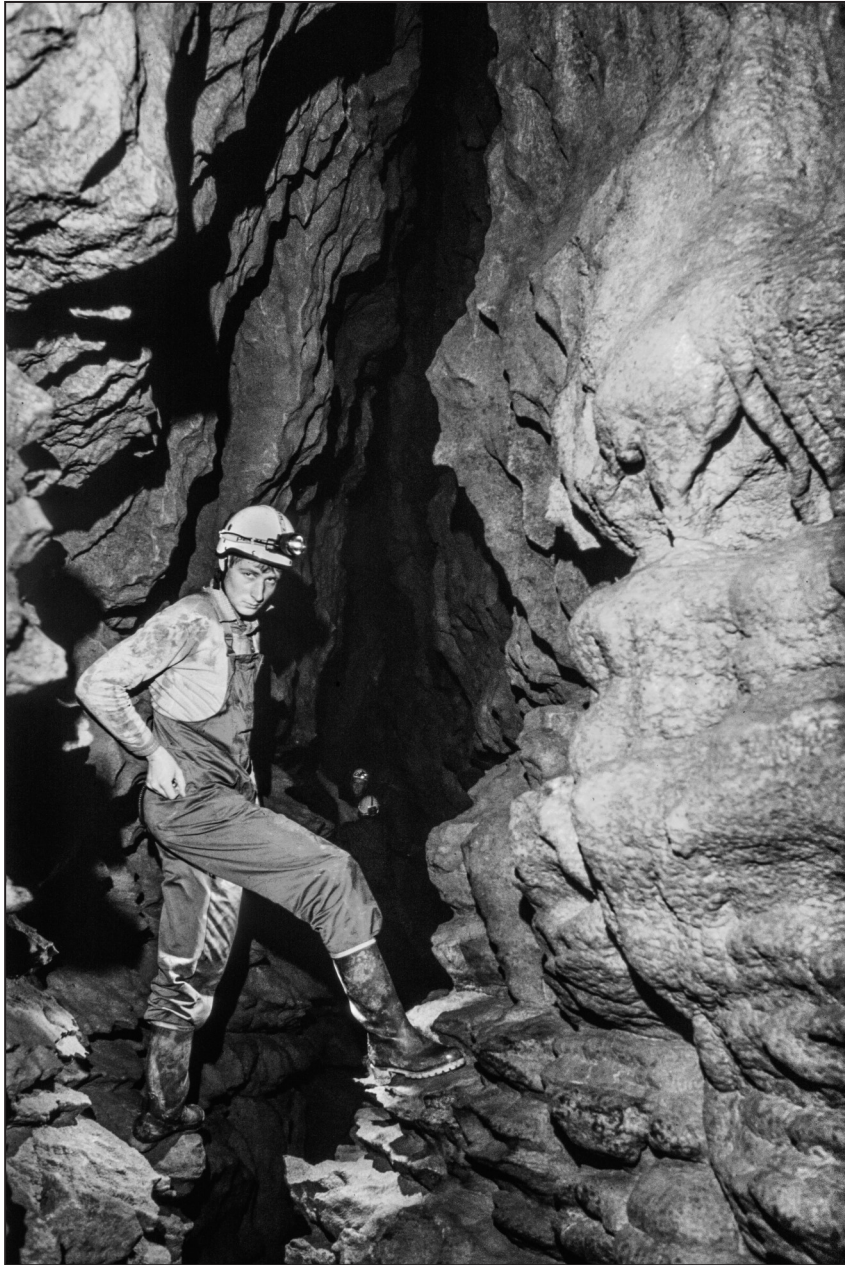
DOGODIVŠČINE FOTO-SEKCIJE

Glavna dejavnost našega društva so že od ustanovitve raziskave in dokumentacija jam. Že zelo zgodaj pa so nekateri člani pričeli tudi s fotografiranjem jam. Ta tradicija se je ohranila do danes, medtem pa se je zamenjalo več generacij fotografov. Že v mojih mlajših letih sem se precej ukvarjal z jamsko fotografijo, ko pa sem pred šestimi leti ponovno aktiviral mojo jamarsko dejavnost, sem takoj pomislil tudi na fotografijo. Takrat je bil še aktiven Primož R., s katerim sva se takoj ujela in nekajkrat smo šli skupaj na foto-akcije. Primož me je navdušil, da sem nabavil digitalni zrcalno-refleksni aparat in se začel spet resneje ukvarjati z jamsko fotografijo. Sprva sem hodil večinoma zraven na različne raziskovalne in druge akcije in slikal, če je bila prilika. Največkrat sem se pridružil biološkim raziskavam Primoža P. in Tea ter Matičevi ekipi, ki je raziskovala Trubarjev dah. Na pobudo Primoža P. smo šli tudi dvakrat namensko slikat v Najdeno jamo. Pomladi 2015 pa sem organiziral svojo prvo pravo foto-ekskurzijo v Pološko jamo. Bil sem zelo pozitivno presenečen nad številčnostjo ekipe, ki se mi je javila za pomoč. To mi je dalo novega zagona in jeseni sem nadaljeval z organizacijo foto-ekskurzij ali pa sem se udeležil kombiniranih fotografsko-raziskovalno-znanstvenih ekskurzij. Tako smo obiskali Tri srca, Prepadno in Gašpinovo jamo, Habečkov brezen in Pečino v Radotah. Na začetku leta 2016 smo izvedli več raziskovalno-fotografskih akcij v Platonovo šepetanje, obiskali nekatere klasične zasigane lepote, kot so Lenčkova jama, Jazbina v Rovnjah in Brimšca ter nekaj manjših. Ob tem se je oblikovala dokaj stalna ekipa članov te neformalne foto-sekcije, ki jim poleg raziskovalnega dela ustreza tudi pomoč pri jamski fotografiji: Matija, Beki, Matej, Andrej in mnogi drugi. Poleti je približno ista ekipa obiskala Gouffre Berger v Franciji, kjer smo poleg doseganja osebnih globinskih rekordov naredili nekaj fotografij najbolj zanimivih delov jame. V tem času smo se nekajkrat odpravili tudi na povsem drugačno vrsto jamske fotografije, in sicer na fotografiranje jamskih živali, ki sta jih preučevali Špela in Nataša. Jesen 2016 je prinesla nove izzive – padla je odločitev, da organiziramo foto-ekspedicijo v Renetovo brezno. Celo jesen smo trenirali, nabirali kondicijo in pri tem tudi fotografirali v Trubarjevem dahu in Breznu pri Leški planini. Med jesenskimi počitnicami smo se v nekoliko okrnjeni sestavi spustili v Renetovo brezno. Uspelo nam je poslikati jamo do globine 700 m, nato pa

smo se, kljub planom, da gremo do dna, vrnili. V nadaljevanju smo obiskovali manj globoke jame, kot so Martinska in Mitjina jama, Jama v Partu pri ogradi, pa tudi nekatere vodne jame: Križno jamo, Malo Karlovico in Podstensko jamo. Lansko poletje smo se spet osredotočili na brezna na Kaninu in pod Viševnikom, jeseni pa nadaljevali s foto-ekskurzijami v različne jame. V zadnjem času sta bolj aktivna v foto-ekipi postala še Stephanie in Lojze. Vsega skupaj smo od leta 2015 organizirali 39 foto-akcij s samostojno foto-ekipo, 35-krat pa smo fotografirali v okviru neke druge akcije. Seveda ta naša »foto-sekcija« ni neka zaprta skupina, ampak njen »član« postane vsak, ki pomaga pri fotografiranju – pri tem so se zvrstili že skoraj vsi aktivni člani društva. Vsem, ki so kadarkoli pomagali pri fotografiranju ali organizaciji ekskurzij sem zelo hvaležen za ves trud in prenašanje vseh tegob foto ekipe, kot so visenje in prezebanje na vrveh, dolgčas in prenašanje opreme, pa tudi čakanje, da počasni fotograf spleza po štrikih iz jame. Večino fotografij iz naših foto-akcij lahko najdete na spletnem naslovu <http://www.dzrjl.si/tag/foto/>.

Ena od mojih »skrivnih« želja je bila tudi, da z novo, digitalno tehniko ponovim nekatere fotografije, ki sem jih pred več kot 20 leti naredil na diapozitive. Tako smo se lansko pomlad odpravili v Malo Karlovico z namenom, da ponovno posnamemo nekatere prizore. Na naslovnici letošnje številke GP je objavljena fotografija slikovitega rdečega meandra, ki je tik pred koncem jame, v tem prispevku pa si lahko za primerjavo ogledate fotografijo približno iste lokacije, ki je nastala pred 20 leti.

Seveda s tem fotografsko delo ni končano. Imamo nove, zanimive načrte – predvsem bomo iskali in fotografirali jame, ki še niso bile veliko fotografirane, poskušali pa bomo tudi organizirati kakšno foto-ekskurzijo v najpomembnejše jame oziroma brezna našega društva.

*Fotografija rdečega meandra na koncu Male Karlovice, posneta pred več kot 20 leti
(foto: Uroš Kunaver).*

Poenotenje in finalizacija: France Šušteršič

GALACIJEVKA IN NAJDENA JAMA

Tloris 1 : 500, junij 2017

Načrt NAJDENE JAME (osnova): IZRK ZRC SAZU 1980—81, Ivan Kenda (merilec), France Šušteršič (kartograf), Franci Malečkar in Alojz Vadnjal (pomočnika) / posebej Šerkova štirna avgust 1967, Peter Habič, Andrej Kranjc in Alojz Vadnjal.

Načrt GALACIJEVKE: DZRJL 2016, Marjan Baričič, Rok Brajkovič, Metod Di Batista, Andrej Drevenšek, Blaž Flajšman, Henrik Grecs, Primož Jakopin, Marjan Juvan, Janez Kanoni, Janez Modrijan, Jernej Petrovčič, Marina Pintar, Gregor Pintar, Primož Presetnik. Sestavil: Gregor Pintar, 2. januar 2017.

Odmera lege GALACIJEVKE: DZRJL, Marjan Baričič, Igor Košir, France Šušteršič, 21. oktober 2014.